

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 182/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Гордана Главоњић и Марко Рајаковић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде РС, Основни суд у Ужицу, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Основног суда у Ужицу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Пожеги за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужилца АА из ..., поднела је Основном суду у Ужицу тужбу против тужених Републике Србије, ради накнаде штете настале због повреде права на суђење у разумном року, учињеном пред тим судом.

Дана 25.09.2020. године, Основни суд у Ужицу је Врховном касационом суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је тужба поднета против тужене Републике Србије, ради новчаног обештећења - накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року управо у предмету Основног суда у Ужицу, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. став 1. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић